

uden for deres biologiske forældres hjem, og især de børn, som bliver anbragt ved tvang.

Vi har iagttaget området og ser en række problemer i forhold til de målsætninger, som vi kan se af lovgivningens ånd og bogstav. De modeller, som er nævnt i bemærkningerne, er modeller, som er direkte eller indirekte inspireret af den høring, som Socialudvalget holdt om området for efterhånden længe siden.

De problemer, som vi kan iagttage, synes at vedrøre den faglighed, der er til stede ved anbringelserne, retssikkerheden både for børn og forældre, ensartetheden i afgørelserne, og den økonomiske uafhængighed, som man må antage er en naturgiven ting, når vi taler om et af de mest vidtgående indgreb i forhold til et barn.

Strukturreformen giver jo en ganske betragtelig anledning til at gøre sig mere analytiske overvejelser om, hvorvidt områdets struktur understøtter lovens ånd og bogstav.

Vi har en række forskellige projekter, som interesserer sig for kvaliteten af substansen af det, vi faktisk gør: Hvordan fungerer et opholdssted, hvordan fungerer plejefamilierne, hvordan ser det ud indeni? Men vi har i langt mindre udstrækning interesseret os for, om strukturen, den måde, området er organiseret på, faktisk understøtter det, vi gerne vil. Det er såmænd det, der er vores helt diskrete ærinde med det her beslutningsforslag, at få analyseret, om strukturen opfylder vores forventninger til fagligheden, retssikkerheden, ensartetheden og den økonomiske uafhængighed.

Jeg har lyttet meget intenst til de bemærkninger, der er givet til de forskellige modeller, og det tror jeg at vi i Det Radikale Venstre kan blive meget klogere af og også gå tættere på. Men vi føler os forpligtet til at levere nogle eksempler på, hvad det kunne være, man skulle overveje, hvad det kunne være, man skulle afveje for og imod.

Kl. 22.55

Den eneste ordfører, som jeg synes har givet udtryk for nogle overvejelser, som jeg er direkte uenig i, er Venstres ordfører. Venstres ordfører er ikke interesseret i, hvordan strukturen påvirker opgaveløsningen på et område, og det er jo ellers det, som hele strukturreformen handler om; den handler om, hvorvidt en ny struktur kan give os en bedre løsning af de opgaver, vi gerne vil have løst.

Hele ideen er at overveje, om den måde, vi ordner vores opgaveløsning på, fremmer eller hæmmer det, vi gerne vil have i forhold til løs-

ning af opgaverne, og vi havde egentlig forventet, at den tilgang til spørgsmålet også ville være interessant for Venstre.

Noget andet, som egentlig forskrækkede os lidt, var, at Venstres ordfører ønsker en kommunal politik, ikke kun for forebyggelsen, men også for tolerancen i forhold til anbringelse. Når det er bekymrende, er det selvfølgelig især i forhold til tvangsanbringelser, for vi troede egentlig, at vi i forhold til lovgivningen stræbte imod en form for national standard, en form for national toleranceniveau, sådan at man lidt firkantet betragtet ikke skulle bankes hver dag i én kommune, men kun en gang om ugen i en anden kommune, med hensyn til om en tvangsfjernelse kom på tapetet eller ej.

Vi troede egentlig, at strukturen skulle være med til at understøtte, at vi fik et ensartet niveau, fordi det selvfølgelig er umuligt at lovgive i detaljen på det her område, fordi der vil være så store forskelle; at vi fik en struktur, som understøttede, at børn, som har det dårligt, faktisk tvangsfjernes, uanset hvilken kommune de bor i.

Socialdemokratiet gør sig overvejelser over, om vi ikke bør undersøge området i forhold til alle sager. Det er vi meget indstillet på at drøfte, specielt jo også, fordi der er en gråzone mellem tvang og frivillighed, hvor frivilligheden måske godt kan låne nogle træk fra det, vi kalder tvang – »Synes du ikke også, det ville være en god idé, at ...«, »Ellers kunne man jo forestille sig, at ...« – og at den type af overvejelser også kommer til at indgå i analysen af strukturen.

Dansk Folkeparti gjorde sig, synes jeg, nogle meget relevante overvejelser om hastigheden af hele anbringelsesreformprojektet, også om det, at der ikke findes en god anbringelse, og havde også et måske meget nøgternt syn på, at der måske heller ikke findes en ideal struktur, men at vi i hvert fald bør vide, hvad vi gør, før vi laver en reform på området, så vi ikke skal komme faren-de tilbage efter ganske kort tid og lave nye regler, nye bekendtgørelser, nye former, efter at man i forvejen har restruktureret hele det kommunale område.

Vi er glade for ministerens tilsagn om, at vi skal se på Ankestyrelsens grad af udfarenhed, men mest glade er vi selvfølgelig samlet set for Dansk Folkepartis, Socialdemokraternes, SF's, Enhedslistens og også Kristendemokraternes støtte til at se på en analyse af strukturen på området, se på, om vores struktur understøtter den faglighed, den retssikkerhed, den ensartet-